

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 10Csp/252/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318208513
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Foltánová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:2318208513.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred samosudkyňou JUDr. Evou Foltánovou v spore žalobcu: C. K., L.. XX.X.XXXX, Y. XXXX/XX, Š.-E., zastúpená: Občianske združenie Zastavme úžeru - občianske združenie na právnu ochranu občana a finančného spotrebiteľa, IČO: 51 255 022, so sídlom Pod Hájom 1367/169-44, Dubnica nad Váhom, proti žalovanej: Poštová banka a.s., IČO: 31 340 890, Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, zastúpená: Advokátka kancelária RELEVANS s.r.o., IČO: 47 232 471, Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, o žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 402,-Eur, takto

rozhodol:

- I. Súd určuje, že úverová zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretá XX. L. XXXX je bezúročná a bez poplatkov.
- II. Súd zaväzuje žalovaného žalobkyni zaplatiť 439,-Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Žalobkyni sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou podanou na tunajší súd 28. novembra 2018 žiadala, aby súd určil, že úverová zmluva, ktorú uzavrela so žalovaným je bezúročná a bez poplatkov a súčasne žiadala vydať bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo na strane žalovaného do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
2. Žalobkyňa žalobu skutkovo vymedzila tak, že so žalovaným uzavrela Zmluvu o úvere 14. novembra 2014, na základe ktorej žalovaný žalobkyni poskytol úver vo výške 1 300,-Eur po dobu splácania 5 rokov s mesačnou splátkou 37,-Eur, pričom je evidentný rozdiel medzi zmluvou a formulárom pre štandardné informácie o úvere, a to celková výška nákladov 2 187,76,-Eur a 2 172,99,-Eur. Podľa jej názoru so žalovaným uzavrela spotrebiteľskú zmluvu, ktorá neobsahuje náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. § 9 ods. 2 písm. j/ a k/. Okrem toho je nesprávne vypočítaná RPMN. V zmluve je uvedená nižšia vo výške 25,46 %, ale skutočná výška je vyššia - 26,17 %. Údaj o RPMN je v neprospech spotrebiteľa, pričom na formulári je uvedený úver 25,74 %. Poukázala na naliehavý právny záujem na podaní žaloby spočívajúci v tom, že bez tohto určenia by jej postavenie bolo ohrozené a jej právne postavenie sa stáva neistým. Okrem toho poukázala na neplatnosť zmluvy z dôvodu nedostatku písomnej formy. Z titulu úverovej zmluvy žalovanému zaplatila 1 739,-Eur, a preto žalobou sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 439,-Eur / rozdiel medzi istinou úveru vo výške 1 300,-Eur a zaplatením úveru vo výške 1 739,-Eur /.
3. Žalobkyňa spolu so žalobou súdu doručila výpis z účtu, obchodné podmienky, formulár pre štandardné informácie, zmluvu o úvere,
4. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu, že žalobca počítal RPMN prostredníctvom zavzorcovaných výpočtov súboru excel, ktoré zodpovedajú vzorcu výpočtu RPMN uvedenému v zákone č. 129/2010 Z. z. Pri námietke žalobkyne ohľadne rozdelenia splátok na istinu, úroky a poplatky poukázal na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2017, 3Cdo/56/2018. Podľa žalobcu zmluva o úvere obsahuje všetky požiadavky v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch vychádzajúc pre Slovenskú republiku zo záväzného rozsudku Súdneho dvora vo veci C - 42/15 Home

Credit Slovakia, v ktorom súd uviedol, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti podľa čl. 10 ods. 2 Smernice, sankcia v podobe toho, že zmluva sa považuje za zmluvu bez úrokov a poplatkov je primeraná len v prípade, ak ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

5. Žalovaný spolu s vyjadrením súdu zaslal predpis splátok k zmluve o úvere.

6. Zástupca žalobkyne žiadal žalobe v plnom rozsahu vyhovieť z dôvodov uvedených v žalobe. Poukázal na nesprávny výpočet RPMN a na bod 5,17 zmluvy, kde písmenom X je označené, že žalobkyňa ako dlžník súhlasí s tým, aby platby sa započítali najprv na úroky a potom na istinu, čo je v rozpore s § 566 Občianskeho zákonníka / ďalej len OZ /.

7. Právny zástupca žalovaného žiadal žalobu zamietnuť. Podľa jeho názoru zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tiež bola správne vypočítaná RPMN. Čo sa týka spomínanej judikatúry zo strany žalobkyne, podľa jeho názoru, zákonodarca išiel nad rámec smernice. Smernici nie je možné priznať priamy účinok. Výšku bezdôvodného obohatenia žalovaný nerozporoval.

8. Súd vo veci vypočul zástupcu žalobkyne, právneho zástupcu žalovaného, oboznámil sa s podstatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav vo veci.

9. Strany uzavreli Zmluvu o úvere dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXXX XX. L. XXXX. Žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 1 300,-Eur po dobu splácania 60 mesiacov vždy k 20. dňu v mesiaci s výškou mesačnej splátky vo výške 37,-Eur. Dátum prvej mesačnej úhrady do 20. decembra 2014, RPMN banky 25,46 %, priemerná RPMN na trhu 44,06 %, celková čiastka úveru 2 187,76,-Eur, čerpanie úveru na účet inej banky, dátum konečnej splatnosti úveru 20. novembra 2019. Žalobkyňa z titulu splácania úveru zaplatila 1 739,-Eur, ktoré tvrdenie žalovaný nerozporoval.

10. Na základe vykonaného dokazovania súd právne vec uzatvára:

11. Podľa § 137, písm. c) Civilného sporového poriadku / ďalej len CSP /, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

12. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v aktuálnom znení, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

13. 6. Podľa § 9 ods. 2 zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti .j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

14. Podľa § 11 ods. 1, písm. b) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

15. Podľa § 53 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb., OZ v znení v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa ods. 5, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 9 ods. 1, 2 a 6 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

17. Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

18. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že strany uzavreli spotrebiteľskú zmluvu o úvere. Na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

19. Je nepochybné, že zmluva uzavretá medzi stranami je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

20. Podľa názoru súdu s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľ môže sa domáhať určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. To znamená, že žalobkyňa využila svoje právo vyplývajúce zo zákona. Súd sa zaoberal otázkou výpočtu RPMN. V zmluve je uvedená úroková sadzba 22,80 % a RPMN vo výške 25,46 %. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 10Co/672/2014 „K hodnote RPMN za úver sú zahrnuté všetky náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Jednou z položiek týchto nákladov je úrok za poskytnutý úver, ktorého percentuálnym vyjadrením je úroková sadzba. Okrem úroku môžu medzi náklady úveru patriť rôzne poplatky / napríklad za poskytnutie úveru, za správu účtu /, poistenie úveru a podobne. Je zrejmé, že pokiaľ sa v zmluve uvádza hodnota úrokovej sadzby úveru, hodnota RPMN za úver nemôže byť od nej nižšia“. Vzhľadom na skutočnosť, že hodnota RPMN v zmluve je vyššia ako úroková sadzba, súd má za to, že žalovaný správne v zmluve uviedol hodnotu RPMN. Žalobkyňa pri tvrdení o nesprávnej výške RPMN vychádzala z kalkulačiek na výpočet RPMN vytvorenú ministerstvom spravodlivosti a ministerstvom hospodárstva, pričom každá kalkulačka vykazovala iné údaje.

21. Ku vzťahu k údaju nedostatku členenia splátok, z ktorej aká časť prináleží na istinu, úroky, poplatky súd uvádza. Splátky v zmysle zákonnej úpravy musia byť špecifikované na hodnotu istiny a hodnotu úroku, prípadne poplatku. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý každý z atribútov vyjadrených slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej uvedenej zložke spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť. Pokiaľ v zmluve nie je uvedené členenie na splátky istiny, úrokov a poplatkov spotrebiteľ sa nemôže správne rozhodnúť o tom, či zmluvu uzavrie.

22. Pokiaľ ide o názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 v právnej veci C - 42/15 Home Credit Slovakia, a. s. c/a T. J., je potrebné uviesť nasledovné.

23. Súdny dvor Európskej únie vo svojom rozhodnutí vyslovil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch, platný a účinný v čase uzavretia zmluvy nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch sa líši od požiadavky smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje vyjadrenie jednak splátok istiny, úrokov a poplatkov. Pri rozpore medzi smernicou a zákonom sa nemôže bez ďalšieho automaticky uplatniť smernica pred vnútroštátnym právom. Vnútroštátny súd musí skúmať, či môže smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora na otázku priameho účinku smerníc v rozpore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukládajúce povinnosti ako také nemôže byť použité v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. V

prípadoch, kedy súdy rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úveroch sa jedná o spory medzi jednotlivcami. To znamená, že nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli smernici priamy účinok. Súd musí skúmať, či je možné smernici priznať nepriamy účinok. Smernici nie je možné priznať ani nepriamy účinok vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, úrokov a poplatkov, lebo by sa jednalo o výklad vnútroštátneho zákona contra legem.

24. V súlade s ustanovením § 220 os. 2 CSP súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu činnosť prax súdov. Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora Európskej únie v spomínanej veci je potrebné uviesť, že judikatúra vyšších súdov sa v otázke aplikácie odlišuje. Súd poukazuje na znenie § 54 ods. 2 OZ a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/45/2010 z 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednosťovať vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

25. Súd poukazuje aj na názor vyslovený Krajským súdom Trenčín sp. zn. 27Co/36/2017 z 28. februára 2017, ktorý uviedol: „K poukazu na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9. novembra 2016 zn. C - 42/15 odvolací súd poukazuje v tejto súvislosti na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 4. júla 2006, C - 212/04 Adeneler, v ktorom uviedol, že povinnosť vnútroštátneho súdu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity, a nemôže slúžiť ako základ pri výklade contra legem vnútroštátneho práva / pozri analogicky rozsudok zo 16. júna 2005, Pupino, C - 105/03, Zb. s. I-5285, body 44 a 47 /. Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho, toto právo prináleží len vnútroštátnym súdom“.

26. Z dôvodu absencie náležitosti zmluvy je potrebné považovať predmetnú spotrebiteľskú zmluvu za úver bez poplatkov a bez úrokov. Aj absencia iba jednej z potrebných, zákonom ustanovených náležitostí má tieto následky, z ktorého dôvodu súd určil, že úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov.

27. Súd mal za preukázané, že žalovaný žalobkyni poskytol úver vo výške 1 300,-Eur, pričom žalobkyňa žalovanému zaplatila 1 739,-Eur. Súd žalobkyni priznal rozdiel medzi poskytnutým úverom a zaplatenými splátkami vo výške 439,-Eur, ktorá suma predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného v súlade s ustanovením § 451 ods. 1, 2 OZ, podľa ktorého, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. V danom prípade bezdôvodné obohatenie vzniklo na základe toho, že žalobkyňa zaplatila úver vyššou sumou, akou bola povinná zaplatiť žalovanému za poskytnutý úver, pretože úver je bezúročný a bez poplatkov.

28. Ďalšie argumenty strán súd považuje pre rozhodnutie vo veci za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vyporiadať. Podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené medzi stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku, ale je nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán / porovnaj napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 251/04, III. ÚS 209/09 a pod. /. Preto na ostatnú argumentáciu zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, avšak nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

29. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni, ktorá mala plný úspech v konaní priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu

smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z.č. 233/95 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.